

ממה שיעבור על שתי המלאכות, אם יביא התלוש שיעשה הכנסה והוצאה. אבל ביו"ט אסור לקצות המחובר ויקח התלוש, דליכא אסור הוצאה. ספר התרומה בהלכות שבת.

(לה) עוד ג' דברים מותרים בשבת, ואסורים ביו"ט.

הפתרון: האחד הוא, טלטול סולמות. פירש הרב ר' אברהם מאורלני' משום דאי שרית ליה ביו"ט אתי לטלטולי בר"ה, והרואה אומר להטיח גגו הוא צריך. אבל בשבת לא חיישינן שמא יטלטלנו בר"ה דאיכא איסור סקילה. מרדכי פ"ק דביצה. [רמז תרנה. ביצה ט א.]. השני הוא, שאסור לזמן הגוי שמא ירבה בשבילו, ובשבת מותר דלא שייך הק' גזירה. [ביצה כא ב.]. השלישי, המבשל מיו"ט ליו"ט חבירו שאסור לאכול, לדברי ר' (יוסף) [יהודה]. דע"כ לא שרי ר' יהודה אלא בשבת דחמירא ולא אתי לטלטולי ביה, אבל ביו"ט דקיל אי שרית ליה אתי לטלטולי ביה. מרדכי פרק שני דביצה. [רמז תרעה. וע' ביצה ב א.].

(לו) יש דברים אסורים לעשות וליתן לבהמה בשבת. ומותר לאדם לעשות לעצמו בשבת.

הפתרון: כגון שפחה גויה שואבת לישראל דרך רשות הרבים. ומותר לישראל לשתות, ואסורין לבהמה לשתותם. דבהמה יכולה לילך לשם לשתותם. ארח חיים [סי' שכה, וע' שבת קכב א ותוס' שם].

(לז) יש דברים שאסורין לאכול בשבת אם נעשו בערב שבת. ובשבת עצמו אם נעשו מותרין לאכלם בשבת.

הפתרון: כגון בשר שלא נתבשל כמאכל בן דרוסאי, אסור לשהותו על גבי כירה, ואפילו מבעוד יום, וגם שכח ושהה אסור לאכול בשבת, ומבשל בשבת עצמו בשוגג יאכל. והטעם, דהתם ליכא לאיערומי, משום דלא נחשדו ישרגל לבשל במזיד. [ע' שבת לח א.].

(לח) מצינו בגוי שהוא משבעה עממים שאסר הכתוב להתחתן בהם, יותר אסור

חתנות משנתגייר. ממה שמצאו בגיותו. **הפתרון:** מפורש בפרק הערל דלאו דלא תתחתן, דמשמע דמשעת חתונ הן הקדושין, עובר

(ל) תמצא מי שחשוד לחטוא ירויח בדיני ממונות בענין אחד, יותר משאם לא היה נחשד.

הפתרון: מי שחשוד על השבועה ובא אחר ותבע ממנו מנה, וכפר הכל פטור משבועת היסת. ואין משיעין אותו, ופטור מפני שחשוד על השבועה. ואם לא היה חשוד משיעין אותו ואם לא ירצה לישבע יגבה. סמ"ג בדינין. [עשין צה. ב"מ ה א ובתוד"ה שכנגדו].

(לא) יש חייב לחבירו ממון בודאי, ואינו חייב להחזירו לחבירו אעפ"י שחברו לא מחל לו.

הפתרון: האומר לחבירו אני חייב לך מנה, והשיב לו חבירו אני יודע בודאי שאינו חייב לי כלום. ואעפ"י שלא מחל לו לא שכת, וחושב שאינו חייב, וחבירו יודע שחייב לו, אפילו הכי פטור, כן פסק מהר"ם. וספר אגודה הביאו בפרק יש נוחלין.

(לב) לפעמים מתנה גרועה יותר בשטר וקנין, משלא בשטר וקנין.

הפתרון: כגון שכיב מרע שנתן מתנה ע"י קנין ושטר, דאמר שמואל בפרק מי שמת [ב"ב קנב א] חוששין לו שמא גמר שלא להקנותו אלא בשטר, והואיל ומתנתו לא תקנה אלא לאחר מיתה, ואין שטר לאחר מיתה, הרי המתנה בטלה. ואם נתן שלא בקנין ובשטר מתנתו מתנה.

(לג) אדם מלוה לחבירו מעות בשטר, ואינו יכול לגבות כלום מן הלוה בדין. אעפ"י שיש ללוה לפרוע, ומודה הלוה. ולא מחל לו המלוה.

הפתרון: כגון שטר שיש בו רבית, וזקף הקרן עם הרבית בשטר, שהשטר פסול ואין גובין בו אפילו הקרן. פרק איזהו נשך [ב"מ עב א.].

(לד) תמצא מלאכה דאורייתא שמותרת לעשותה לכתחילה בשבת, וביו"ט אסור לעשותה.

הפתרון: כגון חולה הצריך לפירות, והפרי מחובר בביתו, וגם נמצא פרי תלוש בבית אחר שמפסיק בינו ובין החולה רשות הרבים. ואם כן בשבת מוטב שיקצור המחובר